

Az én Megváltóm él

(My Redeemer Liveth)

1955. április 10. hajnal, Jeffersonville, IN

¹ Húsvéti üdvözetek mindnyájatoknak ma délelőtt! Nagyon boldog vagyok, hogy itt lehetek ma a Gyülekezeti Házban, a húsvétról való nagy megemlékezésen. Az Úr gyönyörű napot adott nekünk, hogy imádjuk Őt. És azért vagyunk itt ma délelőtt, hogy a világon valaha is történt legnagyobb eseményt ünnepeljük: a mi Urunk Jézusunk feltámadását! Ő nagy volt a halálában. De az emberek is meg tudnak halni: viszont soha egyetlen ember sem volt, aki feltámadott volna a halálból, csakis Ő. És ebben van a mi reménységünk ma délelőtt: a mi Urunk feltámadásában.

² Amint jöttem itt ma délelőtt, végig a sorok között, megálltan néhány pillanatra ott hátul, hogy szétnézzek. Szétnéztem a hallgatóságon, és azt gondoltam: „Ilyen korán reggel az emberek itt vannak várakozással telve, hogy eljőjenek ide és hallják a felolvasott igéket és az elénekelt dicséreteket. És ez az arról az Egyetlenről való megemlékezés, aki ma az életünket az Ő kezében tartja.” Azokra az arcokra gondoltam, akiket régebben láttam itt kora délelőttökön, évekkel ezelőtt. A környező temetőekben fekszenek már, és várják a feltámadásuk megtörténését. És amint erre gondolunk, az természetesen elvisz bennünket ahhoz a gondolathoz, hogy mi pedig itt vagyunk ma. Nem tudjuk, hogy mikor kerülünk mi is arra a helyre, ahol most ők fekszenek ma délelőtt. És aztán, ezt szemünk előtt tartva, hogyan kellene megközelítenünk ma ezt a feltámadást? Jób könyvében, a tizedik... Illetve tizenkilencedik fejezet huszonötödik versében a következőt olvassuk:

Tudom, hogy az én Megváltóm él...

Ez Jób próféciája és az ő szavai, miután látta ezt a napot, amelyen mi most imádkozunk és imádjuk Őt, a feltámadást.

⁶ Én... Amint beutaztam a világ sok részét és láttam különféle vallásokat, és az imádat különféle formáit, bizony sok idő kellene ahhoz, hogy megmagyarázzam a világ különféle vallásainak jelenségeit. Ma azonban, tudva, hogy nagy nap előtt állunk, és hogy azért gyűltünk itt körbe ma délelőtt, hogy néhány pillanatra itt korán reggel egy pár percig imádjuk... Aztán pedig hazatérünk az otthonainkba, és visszajövünk – amint bízunk ebben ma -, egy gyógyító szolgálatra. Ilyet még soha nem tartottunk, csak kétszer vagy háromszor, mióta itt voltunk az összejöveteleken. Mert általában amikor jövünk a Gyülekezeti Háza az otthonainkból, úgy tűnik, hogy a Szentlélek kenete mintha nem jönne ide, mert ez az otthonunk. Egyszer volt, a jeffersonville-i középiskolában, és aztán egyszer itt a Gyülekezeti Házban.

9 És amióta felébredtem ma reggel... Úgy látszott, hogy egy kicsit késve érkeztem meg, de ez szándékosan volt így. Ébren voltam ma reggel, még jóval napkelte előtt, és vártam. És egyszerűen hiszem, hogy egy hatalmas összejövétel előtt állunk ma a gyógyító szolgáltatokat tekintve. a fiúk pedig... Kiosztjuk nekik a kártyákat, és majd ők fogják ezeket szétosztani ma délelőtt kilenc óra körül, az előttünk álló gyógyító szolgáltatokra. És hiszem, hogy az Úr nagyszerű összejövételt ad nekünk. Tehát imádságban és énekekben fogjuk Őt imádni, és az Ige szólásában, és aztán próbálunk most reggel hétkor már elmenni innen, ha lehetséges, hogy mindenki vissza tudjon jönni a megfelelő időben a délelőtti szolgálatra. Az imakártyákat pedig kilenckor fogják szétosztani, tehát ez nem fogja megzavarni a többi összejövételünket. Aztán persze ma este keresztem is lesz. Kívánjuk mindnyájatoknak, hogy tudjatok ezekre eljönni: a kapukban álló idegeneknek is, és így tovább. Annyira boldogok vagyunk, hogy itt vagytok ma reggel, és látjátok ezt a hajnali szolgálatot, és hogy a Gyülekezeti Ház tele van.

14 Most pedig, a különféle gondolatokról ma, a vallásos imádatról: sok helyen olyan ősokeket imádnak, akik már meghaltak. Például ha elmennénk Kínába ma délelőtt és ott Isten Igéjét szólnánk, vagy Japánba, akkor tűnődnének azon, hogy milyen istenről is beszéltek: mert ott minden ember egy istenné válik, amint meghal. Ha pedig elmennénk Buddha imádóihoz, vagy a mohamedánokhoz, ők meg nem hiszik, hogy Krisztus feltámadt a halálból. Még azt sem hiszik, hogy meghalt. Ők azt mondják, hogy felült egy lóra és fellovagolt a Mennybe. Ma azonban nekünk tényleg megvan az igazság és az élet világossága. Semmi kétség sincs az elmémben azt illetően, a kételkedésnek még csak egyetlen szikrája sem, hogy nekünk bizonyosan megvan a megpecsételt igazság. Ez... A többi vallás is jó lehet, de nálunk van az igazság.

16 Ha megfigyeljük ma, hogy... Figyeljétek az évszakokat. Biztos, hogy a Menny nagy Istene az, aki teremtette az eget és a földet, és Ő alkotta... Ha látjátok, hogy milyen volt az elgondolása, hogy minden évben ott van az ősz, a halál; és aztán ott van az év tavasza, a feltámadás. Ahhoz... Meg kell halnod ahhoz, hogy feltámadhassál. Csakis a halálon keresztül jöhet elő az élet. Csakis a halál által élhetsz. Megálltál már valaha is belegondolni ebbe, hogy az emberi faj a halál által él? Valaminek meg kell halnia ahhoz, hogy élhess. Az ételnek – a növényi életnek, az állati életnek mind meg kell halnia ahhoz, hogy élhess: és eme halál által ehetünk mi ételt. És amit eszünk, valami másnak a halott teste az, ami megtermi a vér életsejtjeit, ami a testünkben van. Tehát csakis egy élet árán élünk, növekszünk, lélegzünk és eszünk. És most... És halál által... És kell, hogy legyen halál ahhoz, hogy megteremhessen az élet utána.

18 Most tehát, ezt az üzenetet, amit ma reggel felolvastunk, úgy nevezhetnénk, mint a nagy kiküldetést, mivel ez volt az utolsó küldetés, amit a mi Urunk adott az Ő tanítványainak: hogy elmenjenek szerte e világra és hogy a feltámadásnak ezt a dicsőséges jó hírét hirdessék az egész világnak tanúkként. És aztán jön Ő vissza. És hogy jelek és csodák kísérik majd ezt az

üzenetet, amit hirdetni fognak. És ma azt látjuk az országokban, még a keresztény vallás alatt lévő országokban is úgy találjuk, az amerikai emberek között, hogy megfelelően tisztelik ezt, és látjuk, hogy nagy egyházakat és székesegyházakat próbálunk találni és nagyszerű programokat, és így tovább... Manapság húsvétra kidíszítik a nagy templomokat és keresztek, a nagy húsvéti alkalmakra. És ma szó szerint több tízezer és több millió dollárt költenek el húsvéti virágokra és más dolgokra, amit az oltároakra tesznek, és amivel feldíszítik ezeket a nagy templomokat és székesegyházakat. Rómában pedig a katolikus egyház feje, ott abban... Abban a nagy hullaházban, a Szent Péter Bazilikában, ahol a halottak vannak eltemetve, ott szeretik a katolikus egyházban azt mondani, hogy: - Nálunk az igazság, mert itt fekszik Szent Péter holtteste. És itt vannak a különféle apostolok és tanítványok holttestei is, akik meghaltak és akik... Itt vannak eltemetve... És úgy tekintik ezt, mintha ez valami nagy igazolás volna az ő vallási állapotukról, hogy ettől van meg nekik Isten. De tudjátok, barátaim, én mindig úgy hittem, hogy ezek a dolgok semmit nem jelentenek. Nem arról van szó... Bárki meghalhat és feküdhethet ott a földben. Viszont mi azt imádjuk ma, ami feltámadott: mi a mai napon egy élő, feltámadott, felemeltetett Úr Jézust imádunk, aki ma is él! Sok ember meghalhat.

²² Múlt pénteken az emberek térden csúszva másztak fel a vatikáni lépcsőkön. És sok ember ment be oda megünnepelni azt a halált, ami valóban egy nagy és tragikus dolog volt, ami Krisztussal történt. Azonban Neki azért kellett azt megtennie, hogy bebizonyítsa, hogy Ő Krisztus! A mai napon tehát a feltámadás napja van. Örökre megpecsételve! Ő nem halott most. Ő él ma, minden szívben és minden emberben! A régi idők emberei, amint várták ezt a napot, a Biblia nagy hitatyjai – Ábrahám, Izsák, Jákób, Jób és még sokan a nagy hitatyák közül -, várták azt az időt, amikor Krisztus feltámad a halálból.

²⁵ Jóbra gondolkodok, arra, akitől néhány perce olvastunk, aki ezt a reggelt várta. Amikor már öreg volt, koros, és a teste egyszerűen szinte lehullott róla a kivakart sebek miatt, a szíve pedig gyászban volt megtörve, és lényének minden halandó részecskéje elmúlóban volt... Egy ilyen nagyszerű ember, aki mély benyomást tett a világra abban az időben, és látni azt, hogy így volt: ő és az a nagyság... Azt mondta, hogy elmegy a keleti városokba és a fejedelmek is fejet hajtanak előtte a bölcsessége miatt. Most pedig itt volt a bölcsessége határán. Úgy tűnt, hogy mindenszertefoszlott. A teste szertefoszlott. A vagyona szertefoszlott. A gyermekei szertefoszlottak. Mindene, amije volt, szertefoszlott. És akkor Isten az Ő irgalmában lejött Jóbhoz és egy újabb érzéket adott neki: hogy ki tudta nyitni a szemét és láthatta azt a napot, amikor ott lesz egy test, amit ő fog megkapni. Tudta, hogy el fog jönni az Egyetlen, egy igaz Egyetlen, Aki megáll majd az ő helyében és Aki feltámasztja azt a halott testet, és Aki... Azt mondta: „tudom, hogy az én Megváltóm él!” Szeretem ezt a bizonyosságot a szavaiban, nem azt mondta, hogy: - Hát remélem. Úgy érzem, hogy úgy lesz... Sokan így állnak hozzá ma: - Remélem, hogy majd egyszer... De Jóbnak több volt ennél. Azt mondta: - Tudom, hogy az én Megváltóm él! a pozitív oldalt mondta. Többé nincs semmi negatív, csak csupa pozitív!

És ha ma a kereszt csak a templomunk tetején van meg, hogy mutogassuk, hogy... Rendben van az, hogy Krisztus... Hiszünk Krisztus halálában, eltemetésében és feltámadásában. Ha csak néhány meghalt ember pora van a templom alatt, ahol néhány szent ember van eltemetve, akkor... Ha csak ennyi a reménységünk, akkor mindenki közül mi vagyunk a legnyomorultabbak!

Ma azonban mennyire hálásak is vagyunk! Nem hulláink vannak, hanem az Úr Jézus Krisztus feltámadott Lelke, hogy Ő feltámadt a halálból és ez egy győzelem! Már nem az van, hogy: - Talán azt hiszem. Nézzhetünk a keresztre úgy, hogy csak „talán azt hisszük”. Nézzhetünk a sírban fekvő testre úgy, hogy közben azt mondjuk: - Talán úgy hiszem, nagyon remélem... De amikor az a látomás, amit Jób látott, valósággá lett, az Úr Jézus feltámadása a szívben a Szentlélek által, akkor neked az van meg, hogy: - Tudom, hogy az én Megváltóm él! Az összes árnyék elmúlt, és a régi reménykedések és találgatások és a bizodalom abban, hogy talán úgy lesz: ezek mind elmúltak. Ezek mind elmúltak mindazoknak, akik a szívüket az Úr Jézus Krisztus sírhelyévé tették. Meghaltak Vele, eltemették vele és feltámadtak vele: feltámadtak Krisztussal a feltámadásban! Ez az új reménység, amit Isten belehelyezett a szívünkbe, ez az új bizonyosság: ez a reménység azok számára, akik várják azt az időt. Amikor azonban egy férfi vagy egy asszony feltámadt, akkor az neki egy „tudom”. „Tudom, hogy az én Megváltóm él!” Miért? „Mert a szívemben él.” Hát nem csodálatos ma az, hogy az összes árny elmúlt? Mindaz elmúlt, hogy „hát remélem, hogy lesz majd egy feltámadás”. Már nem a „remélés” van meg. Hanem a bizonyosság. Ez minden. Tudjuk. Már nincs „így remélem”, mert valami történt az életünkben, ami mind az árnyakat elvette. Amikor a feltámadott Krisztus eljött abba a bűnös állapotba, amiben voltunk, és a régi dolgok meghaltak Vele a keresztre-feszítésben az oltáron, és mi feltámadtunk Vele, és Vele élünk és Vele uralkodunk, és most a mennyei helyeken ülünk Krisztus Jézusban. Már feltámadtunk Vele! Ami minket érint, a feltámadás már megtörtént, mert mi most fel vagyunk támadva Krisztussal, ámen, és a mennyei helyeken ülünk Krisztus Jézusban. Nincsen már találgatás, annak mind vége. Ámen. Én annyira szeretem ezt! Nincs már „remélgetés”, nincs már „kíválgatás”, ezek már nincsenek. Óh, annak mind vége! Most vagyunk feltámadva Vele, és a mennyei helyeken ülünk.

És most mindebben és efölött, a Gyülekezetnek... Azt mondom: - Akkor, Branham testvér, mit jelent az, hogy nekünk ennek az Evangéliumát kell hirdetnünk? Nos, ez a következő reménységünk. Ez a következő dolog. Miután feltámadtunk Vele, a miénk a nagy kiküldetés, hogy elmenjünk szerte a világra, és ezeket a jó híreket vigyük el az embereknek.

⁴¹ Az a gyönyörű reggel, amikor Mária Magdolna, és Mária, az anyja a sírhoz jöttek kora reggel és azon tűnődtek, hogy ki gördíthette el a követ a sír elől. Ki lehetett képes arra, hogy a követ elmozdítsa onnan? Hit által tovább mentek, hittek. És amint a reggel fölhasadt, a vörösbegyek és mind a többiek abbahagyták az éneküket. És az első dolog aznap reggel az volt, hogy a Hajnalcsillag rávilágított az útra, és mint egy óriási meteor átrepült a föld felett

és megállt a sír fölött, amiben Ő feküdt. És akkor egy Angyal odaállt és elgördítette a követ. Ő pedig feltámadt a sírból, győztesen a halál, a pokol és a sír fölött, és azt mondta: „Ímé veletek vagyok mindig, a világ végezetéig.” És ma Ő a legfelső hatalommal él az életünkben, és már nincs erről semmi találgatás. Azt hiszem, hogy a húsvét az egyik legnagyobb alkalom. Ha valaha is volt olyan alkalom, amikor a teljes evangéliumiaknak, a pünkösdieknek, az újjászületetteknek és az újjáletetteknek Isten dicséreteit kell kiabálniuk, az bizony húsvét reggelén van: amikor tudják, hogy arról emlékeznek meg, ami velük történt! A bűnben és törvényszegésekben egykor halottak most feltámadtak, és a mennyei helyeken ülnek Krisztusban, tudva, hogy a mi Megváltónk él!

⁴⁴ Dávid, a régi próféta azt mondta: „Hiszen reménységben nyugszik testem. Mert nem fogja elszenvedni, hogy Szentje rothadást lásson, és nem fogja az Ő lelkét a pokolban hagyni” – a feltámadásról beszél itt, hogy Isten fel fogja támasztani Krisztust az Írások szerint. Mi pedig, a Vele feltámadottak ma, Vele együtt ülünk és most készen vagyunk az eljövendő elragadtatásra, várjuk azt a nagy alkalmat. A testünk reménységben fog elnyugodni. Tudjuk. Semmi kétség nincs az eszemben ma erről. Semmi kétség nincs bárki elméjében is itt, akik valaha is újjászülettek: hanem olyan bizonyosan ott lesznek, mint amilyen bizonyosan a menny van felettünk. Ott kell lennetek. Minden ígéret pontosan erről szól. Ez minden. Csak legyetek Vele együtt feltámadva: és akkor Vele fogtok élni. szeretni fogjátok Őt, és a mennyei helyeken ültök, várva azt a nagy alkalmat.

⁴⁶ Most pedig, azt volt a nagy kiküldetés, hogy elmenjenek... Miután feltámadt a halálból, akkor Ő... A nagy kiküldetés így szólt: „Menjetek el szerte e világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” Minden teremtménynek hallania kellett az evangéliumot. Ez ma reggel a Gyülekezet kiküldetése, hogy minden teremtmény hallja az evangéliumot. És aztán, amikor minden teremtmény hallotta az evangéliumot, akkor fog Jézus újra eljönni.

⁴⁷ Megálltatok-e már és belegondoltatok-e már ma reggel abba, mármint ezt a visszajövetelt illetően, hogy az a láthatóvá válást jelenti? Ő már itt van velünk most. Ő... Egy napon mi... Most, ma csak képzeljük el, hogy az Ő jelenléte itt van ma. Az Úr Jézus egy másik világban van, vagyis egy másik dimenzióban, pontosan itt, ma, a Szellem formájában. Az Ő Szelleme egybeér a mi szellemünkkel. A szemünkkel nem látjuk Őt, mert azok még testi szemek, csak ha történne valami, hogy láthassunk egy látomást. De Ő itt van éppen olyan láthatóan, éppen olyan valóságosan, mint azon a napon, amikor Máriával beszélt a sírnál, vagy amikor Kleofással találkozott az emmaus-i úton. A jelenléte itt van. Érezni lehet, érezni lehet azzal a benti motorral, ami az emberi test belsejében van, amit újjászületésnek nevezünk. A lélek mágnesként vonzódik Hozzá. És néha-néha, amikor hagyjuk, hogy az elménk Őrá összpontosítson, hogy Őbenne higgyen, akkor egy idő után van valami, egy valóság, amit érezni lehet, hogy végigsöpör a lényeden. Az az Ő feltámadásának az igazolása. Az nem csak egy „szerintem”. Az nem csak egy „remélem”. Hanem minden újjászületett

ember számára egy „tudom.” Ez... Tudod. Ott van. És amikor kapcsolatba lépsz Vele... Láttam már szenteket, akik azt mondják: - Óh, tudod... Az Úr jelenléte közel van... Te azt mondod: - Hiszen van ott valami. Ott van, fent... Feltámadt a halálból, és ott áll melletted.

⁵⁰ Egy napon, amikor majd elmegyünk, hogy Vele legyünk, ezek a lelkek itt bent, akik érzik azt a Lelket, be fognak nyomulni abba. Aztán pedig a feltámadáskor, amikor láthatóvá teszi Magát, akkor mi is láthatókká leszünk és olyan testünk lesz, mint amilyen az Ő saját dicsőséges teste. Mert amikor a szellemi világból jövünk, Ő Magával fog vinni minket. Akik halottak Krisztusban, Isten őket Vele hozza a feltámadásban. Óh, micsoda megvilágosodás, micsoda áldott dolog! Óh, ha nem venném ezt... Óh, ha király lehetnék az egész föld fölött, és ha garantáltan millió évig élnék, akkor sem adnék semmiért sem oda egyetlen évet sem az Úr imádásából, és azokból a dolgokból, amit az elmúlt évben láttam, és amit Istentől tanultam: a világ minden kincséért sem. Ez az áldott reménység... Mert azután az egymillió év után, vagy legyen szó bármennyiről is, én megszűnnék létezni.

⁵² Valamikor régebben Cox testvér (aki ott ül most az épület hátuljában) és én ott ültünk... Az út feljön a házunkig, és valamilyen kötörmelék volt az úton. És közte volt valamilyen tengeri állatnak a megkövesedett maradványa, vagy valamilyen élőlénynek, ami sok-sok évvel ezelőtt élt. Azt mondtam: - Nézzük csak meg ezt a dolgot... És Cox testvér azt mondta: - Branham testvér, vajon mennyi idő lehet ez? Azt mondtam: - Hát, Cox testvér, talán a régészek azt mondanák, hogy több millió éves, hogy abból a korból való, amikor emberek még nem is éltek a földön, és víz borította be a földet. Azok az állatok talán sok, sok, sok millió évvel ezelőtt éltek. De én... Azt mondta: - Nézd, Branham testvér, az emberi élet nem olyan nagyon rövid ahhoz az élethez képest? Csak gondold bele: az a kőzetmaradvány több millió évig megmarad... Azt gondoltam: - Óh... Azt mondtam: - Cox testvér, eljön az az idő, amikor az a kőzetmaradvány már nem lesz többé. Még csak árnyéka sem marad. De mivel Ő feltámadott a halálból, én élni fogok és te is élni fogsz örökké, megszámlálhatatlan korokon át...

⁵⁷ Amikor minden kőzetmaradvány elmúlt már, és a nehéz idők elmúltak, és az árnyak sem lesznek már, mi még akkor is élni fogunk, örökkön-örökké. Mert Jézus Krisztus feltámadásának elfogadása által halhatatlan lényekké leszünk, akik Lélekben nyögünk, és várjuk a mi szabadulásunk idejét, hogy mi is Vele legyünk az Ő áldott jelenlétében, hogy abban éljünk örökké. Mennyire csodálatos! Nem csoda, hogy megörvendeztette az emberek szívét. Nem csoda, hogy imádatra készítette az embereket. Nem csoda, hogy ma az emberek térden másznak és köveket érintenek meg és feszületeket dörzsölgetnek és így tovább, mert valami bennük ott lent az emberi lélekben olyas valami után kiált, amit nem találtak még meg! „Mélység hívja a mélységet...” És ha egy mélység hív, akkor lennie kell egy mélységnek, ami válaszol. Egyszerűen így kell lennie.

Amilyen bizonyosan a meleg nap felolvasztja a tél hidegétől megdermedt mezőket, olyan bizonyosan lennie kell... A nap ide lett téve valamiért. Valahol ott lent, valahol, az emberi szem elől elrejtve van az életben maradás és az élet, ami elő fog bújni újra, mert a nap pontosan ezért a célért lett ideküldve. És amilyen bizonyosan Isten napsütése felolvasztja az emberi szívet, annyira bizonyosan van ott egy kis elrejtett valami ott bent, amit az ember képtelen megmagyarázni. Az a dolog kiált. Ott kell lennie valahol. Ha belegondolok ebbe, a szívem beleremeg az örömből, hogy tudhatom, hogy ma teljes bizonyítékunk van arra nézve, hogy Krisztus feltámadott a halálból!

Most pedig az ószövetségi időkre gondolok, amikor várták az Úr Jézus eljövetelét, amikor előre látták Őt, és imádták Őt már csak ennek a pusztá gondolatáért is. Valami ott bennük kiáltott, egy mélység hívta a mélységet, várták az időt, várták azt az időt, amikor Jézus eljön majd. Most pedig, ma, Ő már eljött... Tehát akkor régen a Sátán próbálta megvakítani azok szemét, akik várták ezt az időt és azt mondta nekik, hogy nincs ilyen dolog. De valamilyen módon, meghaladva bármit, amit ma reggel itt elmondhatunk, amint a Szentlélek tovább vezette a szívüket és éhséget és szomjúságot adott nekik arról, hogy az igaz Egyetlen el fog jönni... Jób – csak gondolatok bele, négyezer év -, négyezer évvel az Úr Jézus eljövétele előtt, Jób látta a feltámadást. És amikor látomás által látta azt, négyezer évvel a megtörténése előtt, neki megvolt az a bizonyosság: „Tudom, hogy az én megváltóm él, és az utolsó napon meg fog állni a földön: bár a férgek elpusztítják e testet, én mégis testben fogom meglátni Istent: akit én magam látok majd meg, a saját szemeimmel, nem valaki máséval.” Ott a mélység hívta a mélységet Jóbban. A Sátán megpróbálhatja eltörölni ezt a halállal. Ő mondhatja azt: - Igen, Jób, mélység a sírba. Férges eszik majd meg a testedet... Így igaz. Mi is tudjuk. De Jób azt mondta: „Megállok Vele az utolsó napokban.” Bizonyossága volt azt illetően, hogy ott lesz, mert volt valami Jóbban, ami ezt mondta neki. És amint a Sátán minden erejével azon volt, hogy eltörölje ezt a halállal meg minden mással, Jób továbbra is várta ezt, hogy meglássa ezt. Hitben halt meg, kilehelte a szellemét, és feltámadt újra húsvét reggelén Krisztussal, és a mai napon halhatatlan az emberek között! Hallelujah! Figyeljete! Nem csoda, hogy az angyalok azt énekelték: - Hallelujah! Tudjátok...

Ma pedig talán vannak néhányan... Dörzsölhetjük a fészületeket és dörzsölhetjük halott emberek csontjait; ilyenkor az emberi szívek kiáltanak valamiért! Igen. Van bennük valami, ami úgy tűnik, hogy... Mivel emberi lények, azt akarják... Tudják, hogy van ott valami, valami nagyobb attól, mint bármi, amit ismernek, és ők keresik azt a dolgot: keresik. És úgy próbálják megtalálni, hogy halott emberek csontjait imádják, hogy fészületeket dörzsölnek és hogy nagy templomokat építenek. De óh, itt van az az áldott reménység ma, az az áldott bizonyosság, hogy minden ember, aki valaha is kapcsolatba került a feltámadással, minden kétséget kizáróan tudja, hogy Krisztus feltámadt a sírból és hogy mi Vele együtt feltámadtunk! Vele együtt feltámadottak vagyunk ma reggel! Ez... Látjátok, ez nem... Ez egy szomjúság, hogy mindegyikőtök Krisztushoz jön. Mielőtt a Szentlelket vettétek, éheztek és szomjaztatok. Mozdultatok. Kerestétek. A Bibliát olvastátok. Sírtatok. Mindent megtettetek,

amit csak lehetett. Talán még a rózsafüzért is elmondtátok. Talán gyöngyökkel imádkoztatok. Talán mindenféle vallásos cselekedeteket vittetek véghez. Talán lemondtatok a húsevésről. Talán megtartottátok a szombatnapot. Talán mindenféle vallásos dolgot csináltatok, amikről a világ ma beszél. De aztán amikor egyetlen alkalommal alárendelted magadat egy megfeszítésnek, akkor jön a feltámadás, ami megadja neked azt a bizonyosságot, hogy: „Tudom, hogy az én Megváltóm él.” Az a drága bizonyosság, hogy Jézus az enyém, óh, micsoda előíze ez az isteni dicsőségnek, hogy az üdvösség örökösei vagyunk, Isten megváltottjai, az Ő Lelkétől születettek, az Ő vérében megmosottak! Ez a jóhír! Ezek az általános rendelkezések. Ez a nagy kiküldetés, hogy menjünk el szerte a világra és hirdessük ezt az evangéliumot, hogy a feltámadás hatalmában adjuk ezt az emberek elé. Most pedig, bízva abban, hogy...

⁷¹ Most pedig az időnk lassan lejár ezen a kis reggeli beszélgetésen. Tehát most prédikálnunk kell néhány órán belül, itt kell lennünk a húsvéti összejövetelre ma. De ma ebben a kis beszélgetésben micsoda csodálatos érzés volt! Milyen csodálatos közösség! És teljes szívemből hiszem, hogy ma ez a kis gyülekezeti ház meg fogja látni a közvetlen bizonyítékát annak, hogy Jézus Krisztus feltámadott a halálból, szemük előtt szemmel láthatóan; amint Isten meggyógyítja a betegeket és hatalmas jeleket és csodákat tesz, amiket magában foglal ez a nagy kiküldetés. A nagy kiengesztelés a Golgotán történt meg, és magában foglalta ezeket a dolgokat. Számomra pedig ez a tévedhetetlen bizonyítéka az Ő feltámadásának. Miután feltámadott a halálból, azt mondta: „El kell mennetek szerte a világra és hirdetnetek ezt az evangéliumot minden teremtménynek. Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.”

⁷⁴ És akkor lehet neked mindenféle székesegyházad, és rózsafüzér dörzsölésed és minden más, amit csak akarsz. De add elém azt a feltámadott hatalmat, hogy láthassam az Úr Jézust, mint a Völgynek Liliomát és a Hajnalcsillagot! Számomra ezzel van megpecsételve. És akkor mondhatom együtt Jóbbal: „Tudom, hogy az én Megváltóm él.” Mi moshatja el bűneimet? Semmi más, csak Jézus vére. Mi gyógyíthat meg engem minden betegségből, és bármilyen rabságból, amiben valaha is voltam? Semmi, csak a Jézus vére és az Ő feltámadásának ereje. Milyen csodálatos dolog! Szeretem Őt. Ti is? (Gyülekezet felel: - Ámen!) Áldott legyen az Ő szent neve!

⁷⁶ Tehát Jób csalódott volt? Jób kimaradt valamiből, amiért ezt hitte? Soha. Soha! Jóbot megtévesztette, amit látott, a kijelentése? A mélységet hívó mélység becsapta Jóbot? Sokan gondolták így az ő idejében. De aztán mi lett a végkifejlete? És amikor Jób meghalt, öreg emberként, Isten megáldotta őt az életben. Megmondom nektek, megfigyelhettek bárkit, akit akartok. Figyeljete ide, ti itteni gyülekezeti emberek, és akik látogatóban vagytok itt nálunk. Amilyen életet élsz, azt az életet fogod learatni. Te... Amit vetsz, azt aratod. A minap lettem 46 éves. Isten megengedte, hogy elég sokáig éljek ahhoz, hogy meglássam, nem ússza meg az ember, ha rosszat cselekszik. Hanem helyesen kell cselekednünk, mert Krisztus

feltámadt a halálból, és a szemeit a gyülekezeten tartja: vigyázza, és vezeti azt. Soha ne menj a Szentlélek érzései ellen, amikor Ő azt mondja neked, hogy valamit tegyél meg. Nem számít, hogy a világ mit mond: te azt csináld, amit Ő mond, hogy csinálj. Ő mindig igazolni fogja az igazságot és az igazságot egyenességben fogja tartani.

⁷⁹ Most tehát, amikor ő... Amikor Istennek ez a nagy prófétája, Jób, amikor meghalt és eltemették... Csak egy kis kitérő most erre, hogy... Most már szeretnék végére érni ennek a kis szolgálatnak, hogy siethessünk haza és hogy visszajöhessünk a nagy gyógyító szolgálatra. Én csak... Nem vagyok fanatikus. Tudjátok, hogy nem. Vagy ha az is vagyok, nem tudok róla. De egyszerűen csak érzem, hogy valami ott lent, belül bennem csak nyomul és törtet. Egyszerűen csak hiszem, hogy valami nagy dologgal állunk szemben ma reggel az Isten dicsőségére. Én mondom nektek, én nem... Óh, óh! Micsoda... Tudni, hogy Krisztus él ma! Amikor körülvesz a világ, mindenfelé, és minden vallás, és minden, ami van... Nem számít, hogy ha az egész csoport elfordul is ettől, számomra Ő akkor is él! Él! És akkor meglátjuk, hogy elhagyatottak-e azok az emberek, akik hiszik ezt.

⁸² Tehát Jóbot, miután meghalt, egy ottani mezőn temették el. És őrizték a sírját. És aztán amikor jöttek a régi próféták, Ábrahám... A Biblia drágagyöngyei, Ábrahám és Sára, és amikor Sára meghalt, akkor Ábrahám megvásárolt egy darab földet közel ahhoz a helyhez, ahol Jób volt eltemetve, és oda temette el Sárát. Azt mondta: „Örököstárs vagyok veled odaát.” Óh, óh! Annyira szeretem ezt: örököstárs! Így van ez ma. Van, aki azt mondja: - Hát, Branham testvér, úgy érted, hogy elhagynád a baptista egyházat, és ezt csinálnád, vagy azt? Én örököstárs vagyok ezekkel a szent hempergőkkel, és én ott akarok velük lenni! Én... Ahogyan Ruth mondta: „Ahol te... A te néped az én népem. A te Istened az én Istenem. Ahol te meghalsz, ott halok meg. Ahová téged temetnek, oda temetnek engem is.” Én annyira meg akarok halni az énemnek, hogy új ember legyek Krisztus Jézusban! Tehát eltemették Jóbot. És Ábrahám az ő sírhelyéhez közel temette el Sárát. Valami ott volt bennük, az az ösztön...

⁸⁷ Azt mondod: - Hát van ilyen dolog, Branham testvér? Most mindenféle más vallásokról beszéltél. Pedig ők is egy könyvből vették a dolgaikat... Így van. Ők is a könyvekből olvasták. De itt nem egy könyv olvasásáról van szó! Mert ez a könyv megnyilvánul! Ez az Ige. A mag elkezdett növekedni, és én innen tudom a dolgokat. Ha csak egy betűt olvasol, akkor azt mondod: - Remélem, így van. Azt hiszem, így van... De amikor az a mag életre kel, akkor te tudod, hogy az úgy van! Ámen! Ámen! Óh, itt arról van szó, hogy „tudom, hogy úgy van!” Jób azt mondta: - Tudom. Reméltem. Hittem. Meghoztam az áldozatokat. Megtettem mindezeket a dolgokat. Remélem... De amikor jött a látomás és azt meglátta, akkor azt mondta: „Tudom!” Valami történt. Járhatsz gyülekezetbe. Elmondhatod az apostoli hitvallást. És csinálhatod mindezeket a vallásos dolgokat. Megkeresztelkedhetsz bármilyen módon, ahogyan meg akarsz keresztelkedni. Csinálhatsz bármilyen dolgot, amit akarsz. De ameddig a lelked fel nem ébredt az Úr Jézus feltámadásával, addig te... Akkor

minden „remélem” elmúlik, és előtör a „tudom.” Tudom! Jób azt mondta: „Tudom, hogy az én Megváltóm él.”

⁹¹ Ábrahám azt mondta: - Nekem is ugyanilyen látomásom volt. Ott voltam fent a hegyen, amikor Krisztus, Isten, találkozott velem és nekem adta... A megváltói neveit, mint Jehovah-jire, Jehova-raffa, és mindezeket: látván a halált, a temetést, a feltámadást. Látva ezeket felajánlottam mindezt a saját fiamban, amikor a kis Izsákot láttam. Ennek az anyja... Itt van a halott anya, az ő fia, amikor felvittem a hegyre és hagytam, hogy hátára vegye a tűzifáját, a hegy tetején (1Móz 22), és ott ő... Odafektettem az oltárra és el akartam venni az életét, tudva, hogy úgy kaptam őt, mint egyet a halottak közül: hittem, hogy Isten újra fel fogja őt támasztani. És ezáltal a nagy reménység által, ami a szívemben dobog, én tudom, hogy Ő azt mondta, hogy újra fel tudja támasztani őt. Látjátok? Ez szintén a feltámadásnak egy előrevetítése volt, ugyanaz, mint ami Jóbnak is megvolt. Tehát azt mondta: „Most tehát Jóbnak örököstársa vagyok, ezért ugyanabba a földbe temessetek el engem.” És így igaz. Ezért odavitték őt, és odavitték Sárát és eltemették Jób közelébe. Ábrahám azt mondta: „Most tehát, mivel ők... Ezt a földet talán el lehet adni másnak, hiszen nekem adtátok ezt. Nem akarom, hogy nekem adjátok. Hanem fizetni akarok érte. Bár nekem adtátok, én fizetni akarok érte.”

⁹³ És minden ember így van... „Kegyelem által vagytok megmentve, nem cselekedetek által”, semmit nem tehettek. De ha valaha is beveszitek azt az áldott feltámadást a szívetekbe, akkor keresztény életet akartok élni: az egész szívetek vágya az lesz bennetek, hogy azt cselekedjétek, ami helyes. Óh, annyira szeretem ezt! Nem arról van szó, hogy valamilyen kötelezettség köt benneteket ehhez. Nem a kötelesség köt! Hanem van valami bennetek, ami arra készlet titeket, hogy akarjátok azt tenni. Csinálni akarjátok! Nem azért teszitek, mert a kötelességetek. Hanem szeretetből teszitek. Azt mondom: - Tudom. Na, akkor fel kell kelnem és rá kell vennem a gyerekeket, hogy menjenek el a gyülekezetbe ma reggel... Óh, óh! Látjátok? Óh. Még csak meg sem érintetted a feltámadást. Testvérem, amikor az a feltámadás bejön a szívedbe, akkor te vágysz arra, hogy megtedd! Van valami ott benned, ami nem is tudna távol tartani, valami, ott belül!

⁹⁶ Amikor Jób meglátta ezt... És Ábrahám látta, és Sárát odatemette Jób közelébe. Megvette a mezőt, megvette a saját pénzén, hogy biztosítva legyen: tanúk előtt vette meg, hogy az a mező bizonyosan az ő temetkezési helye legyen. És aztán Ábrahám maga, amikor meghalt, őt is azon a mezőn temették el. Ábrahám nemzette Izsákot. És amikor Izsák meghalt, ő is Ábrahám mellé temetkezett, ugyanazon látomás alatt, ugyanazon elgondolásból: ugyanazon mélység hívta a mélységet, ugyanaz. „Tudom, hogy az én Megváltóm él!” Ugyanaz a dolog, ugyanaz a bizonyíték. És aztán amikor Izsák nemzette Jákóbot, és Jákób meghalt Egyiptomban, messze ettől a földtől... És ő egy nyomorék ember volt. Már nem úgy járt, mint ahogyan régebben járt, mert egy éjszaka kapcsolatba került Isten egy Angyalával. És az Úr megérintette a csípőjét és ezzel arra kényszerítette, hogy

máshogyan járjon. Bizonyítéka volt arra, hogy Isten megragadta őt, és hogy ő megragadta Istent. És így van ez: amikor meglett neki ez a bizonyíték, az az öreg, nyomorék csípő, amelyik ott járt, ami arra készítette őt, hogy egyenesen járjon... Egyik oldala: egy nagy dicsekvő... Nos, igazából aminek őt nevezték, ő egy csaló volt. Úgy hívták: a hazug. Maga az a szó, hogy Jákób, azt jelenti: hazug. És amikor ezen az oldalon volt, egy csaló, egy nagy, egészséges, erős hazug; a másik oldalon pedig egy sánta fejedelem, aki Istennel volt, akit megérintett Isten, aki más lett, akiben belül ott volt az az áldott reménység. Máshogy járt. Máshogy viselkedett. Máshogy élt. És amikor a halálára készülődött lent Egyiptomban... Csak gondolatok bele. Azzal az ihletéssel a feltámadás előtt, amit olyan mértékben kapott a feltámadás előtt, ő azt mondta: - Tudom, hogy valami történni fog ott Egyiptomban... Illetve nem Egyiptomban, hanem ott az ígéret földjén egy napon. Tehát azon a helyen, ahol ez az ihletés... - Gyere csak ide, fiam, József – aki egy próféta volt. Azt mondta: - Gyere ide, és tedd rá a kezeidet ide, erre a helyre, amivel birkóztam, ahol voltam. És esküdj meg nekem az ég Istenére, hogy nem fogsz engem idelent eltemetni. Esküdj meg, hogy nem ide fogsz eltemetni engem... Mert tudta, hogy életbevágóan fontos, hogy a többiekkel egy helyre legyen eltemetve...

¹⁰³ Ezért van, hogy énekelni akarunk ma, amint rátesszük a kezeinket arra a régi keresztre: „Az Úr megvetettjeivel járom az utat, bár megvetnek érte, bár gúnyolnak érte, bár nagy és népszerű lehetnék itt...” Mint azon a napon, amikor történt, hogy egy kisfiú járt-kelt itt a városban, aki népszerű volt az akkori fiatalok között. De aztán egy napon megláttam valamit, ami lement ide. És a sánta oldalra tértem át, a túlsó oldalra. Nem örültök-e annak ma reggel, hogy ti is azon foglaltatok állást? Azért, mert volt valami bennetek.

¹⁰⁶ Egy fiatal hölgy... Amikor még fiatal prédikátor voltam, itt az egyik helyen, ahol prédikáltam... Elvittem egyik este a gyülekezetbe. És ő azt mondta: - Billy, a gyülekezet után elmehetnénk arra a műsoros estre? Azt mondtam: - Én nem járok ilyen műsorokra... Aztán azt mondta: - Hát, akkor talán elmehetnénk randizni valamelyik táncos estre? És az a lány egy vasárnapi iskolai tanító volt. Azt mondtam: - Nem, nem... A testvére prédikátor volt. Nem messze lakott innen. És azt mondta: - Elmehetnénk akkor egy táncos estre? Azt mondtam: - Nem járok táncolni... És ő azt mondta: - Nem? Azt mondta: - Akkor hol szoktad jól érezni magad? Azt mondtam: - Gyere le a gyülekezetbe, és megmutatom... Ámen.

¹¹⁰ És én mondom neked, testvérem, hogy amikor érzem, hogy az Úr Jézus Krisztusnak az a feltámasztó, átváltoztató ereje végigmegy egy emberi testen, az megadja azt a tökéletes bizonyosságot, amitől több öröme van öt perc alatt, mint amennyi világi örömet valaha is kaphatnál. Az a feltámadási erő... Nos, aznap este bűnösök jöttek az oltárhoz, és az a hölgy is ott ült és sírt. És azt mondtam: - Látod már, testvérnő, hogy miben van az én örömöm? Azt mondtam: - Most boldogabb vagyok, mint bármi dologtól lehetnék, amit a világ adna nekem. A világ és a világnak minden hatalma sem léphet ennek a helyébe... Amikor lelkeket látok bejönni, abban aztán van valami! Azt mondod: - Hát mi ez? Nem a te dolgod... Óh,

igen, de az. Ez minden férfinak és asszonynak a dolga, akik újjászülettek Isten Lelkétől, hogy lássák azt, hogy keresztények jönnek be az Isten országába. Ez a kötelességetek. Ez a dolgotok. És micsoda öröm az, hogy amikor ez mind megtörtént, és mindennek vége van, akkor micsoda békességet láttok... Igen...

¹¹³ Jákób azt mondta: - Most tedd ide a kezedet és esküdj meg, hogy nem temetsz el itt engem... Ezért fogták őt és ott temették el a többiekkel... És aztán József, ez úgy jött Jákóbról Józsefre... És amikor József meghalt itt lent Egyiptomban, azt mondta: - Most nézzétek. Ne itt temessetek el engem, mert tudom, hogy egy nap majd elmegyünk innen. Ezért én... Csak hagyjátok a csontjaimat kívül a földön... Óh, óh! - Mindennel bizonyosságot akarok tenni, amivel csak tudok, hogy én hiszek ebben! Így igaz. Azt mondta: - Miután meghalok, csak hagyjátok ott a csontjaimat, bizonyoságként... Látjátok? Mi ez? Ő is mondhatta volna, mint Jób: „Tudom, hogy az én Megváltóm él”, mert ő végignézte az egész dolog folyamatát. Ugyanúgy látta az egészet, mint Jób. Jób látomásban látta. Ábrahám Izsák által látta. És Izsák, aki... És Jákób és a többiek, és Jákób a birkózás által látta. József pedig a saját élete által látta. Ő látta, hogy különleges fiúnak született, hogy ő egy látó volt. Volt valami benne: látomásokat látott. Nem értette. Ment és dolgokat látott. Elmondta az anyukájának és az apukájának, ők pedig megpróbálták kijavítani őt, amikor a búzakévéket látta meghajolni a saját búzakévéje előtt. Nem értette. Aztán pedig a következő dolog az volt, hogy a saját fivérei elárulták őt. Azt mondta: - Mit ábrázolok én itt? Mi ez az előismeret, amit most kapok? Figyelte a saját életét. És bárki ember figyelheti a te életedet és megmondhatja, hogy milyen ember vagy, ha csak figyeled magadat: hogy tényleg keresztény vagy-e, vagy sem. Figyeld azokat a dolgokat, amiket teszel és amiket mondasz, a barátaidat, és így tovább. És akkor rájössz, hogy tényleg van-e valamid vagy nincs.

¹¹⁸ Láttuk az életét, amint elkezdett mozogni. És a következő dolog már az, hogy beledobták egy nagy gödörbe: a testvérei elárulták. Úgy gondolták, hogy meghal, és beledobták egy gödörbe, de ő újra felemeltetett. József előre látta ezt. Látta magát a börtönben. Látta magát a tömlöcben. Látta, hogy Isten vele van, bármi is történt... Nem... Ő volt a bővölködés fejedelme. A világ bővölködött. Ahol csak ott volt József, mindenütt bővölködés volt, mert ő volt a bővölködés fejedelme. És Ő Krisztus előképe volt. Ahol csak Krisztus van, ott bővölködés van. És amikor Krisztus visszatér a földre, a föld minden átka el fog töröltetni. Egy napon a nagy sivatag úgy fog majd virágozni, mint egy rózsa, és a göröngyös helyek egyenessé tételnek. És bőségesen virágozni fognak, mert Ő a bőség Fejedelme, bárhol is van. Hallelujah! A bőség Fejedelme: bizony egy órát is beszélhetnénk most erről. De ahhoz, hogy most haladjunk, sietnünk kell.

¹²¹ Most pedig nézzük meg Józsefet, amint ezt látja: tudta, hogy minden, amit csak csinált... Látta, hogy a testvérei, akik elárulták őt, eljönnek majd végül hozzá, és nem fogják tudni, hogy ki előtt állnak, és őt tisztelve meghajolnak majd előtte. Akik pedig keresztre feszítették Őt, vagy ahogy itt volt, akik abba a mély gödörbe dobták őt, akik eladták őt az

egyiptomiaknak, akik csúnyán bántak vele, ott álltak előtte, és ő volt a nagy fejedelem. És ők megrepegtek. És azt mondták: - Óh, az... Reszkettek mert azt mondták: - Megöltük a testvérünket... És mindent elmondtak, és hogy hogyan volt az az egész az előképe valaminek. József tudta, hogy milyen lesz a világ állapota az Úr Jézus eljövetelkor, ezért tett említést a saját maradványairól. Azt mondta: - Ne temessetek engem ide. Hanem én mindennel bizonytságot akarok tenni, amivel csak tudok arról, hogy hiszem, hogy egy napon meglesz a feltámadás ott, ahol azok vannak, akikben ugyanez az ihletettség volt...

123 És ugyanígy a gyülekezet is mondhatná ma reggel ezt. Hívjanak bár fanatikusnak bennünket, de mivel hiszünk a feltámadás erejében és hiszünk az Isten általi gyógyulásban és mind a természetfölötti jelekben, amiket Krisztus megígért; nekünk is az írástudatlanok, vagy a fanatikusok, vagy bárminek is nevezzék őket, az ő oldalukra kell állnunk. Egyáltalán nem számít, hogy mit kell elviselnünk, amíg tudjuk, hogy a mi Megváltónk él, és hogy bizonytságot adott a szívünkbe arról, hogy Ő él és uralkodik. József azt mondta: „Mindennel, amivel csak lehet, tanúskodni akarok az ördög ellen.” Ezért kidobatta oda a csontjait, és azok ott heverték négyszáz éven át. Ámen! Mert messzebbre nézett attól. Az emberek azt mondják: - Micsoda fanatikus! Akkor is fanatikusnak látszott, de mégis bebizonyosodott az igaza. Ámen. Így lesz ez mindenkivel, akiben megvan ennek az Igerésznek az az áldott reménysége. „Tudom, hogy az én Megváltóm él, történjen bármi is.”

127 Azt mondják: - Óh, hiszen bővölködünk mi itt. Egész Egyiptom bővölködött, míg mi itt voltunk... És mindezeket a dolgokat mondják. De attól semmi nem lett más. Tudta, hogy mennek kifelé onnan, olyan biztosan, mint a világ. Azt mondta: - Most pedig vigyétek fel oda a csontjaimat, és temessétek el Egyiptomban: az ígélet földjén, Kánaán földjén, Egyiptomon kívül... Tehát amikor... Mózes bejött, egy másik ihletett próféta, és vette József csontjait, és felvitte őket oda és eltemette őket ott, ugyanazon a mezőn, ahová a többiek is temetkeztek. A többiekkel járta meg ezt az utat. Miért? Mert volt valami benne. Volt valami benne. Nem számít... A többi embertől nem halljuk, hogy bármit is mondanának erről. – Óh, bárhol megfelel... Mindegy nekik, hogy hová temetik őket. De benne volt valami, valami, aminek ugyanaz a látása volt, mint Jóbnak és ugyanaz a látomása, mint ami a többieknek is megvolt. Nem számított, hogy a világon mások mit gondoltok, hogy mit csináltak: ennek semmi köze nem volt Józsefhez, és semmi köze nem volt Ábrahámhoz, Izsákhhoz, Jákóbbhoz és a többiekhez. Valami nyomult afelé az ígélet földje felé. Fanatikusnak látszott, de ők azért akarták ezt, mert volt valami bennük. Mélység hívta a mélységet. Így van ez ma is, minden hívővel. Van valami bennük, ami egyszerően nyomul afelé. Mindegy: próbálhatod ezt is, azt is, mást is, de valami ott akkor is nyomul. Kétség kívül tudod, hogy van egy város, akinek az Építője és Alkotója maga Isten. Tudod, hogy van valami ott, ezért nyomulsz afelé.

132 Most pedig, azon a napon, amikor eltemették őt, ott fent a csontokat, utána több száz év telt el. És végül egy napon... „Fiú született nekünk, Gyermeke adott nekünk: kinek Nevét nevezik Csodálatos Tanácsosnak, Hatalmas Istennek, Békeesség Fejedelmének, örökkévaló

Atyának.” És Ő eljött a földre: eljött egy istállóban, szegényen és megvetetten. De volt valami benne, ami tudta... Azt mondta: „Leromboljátok ezt a testet, és három nap múlva újra feltámadok.” Ő volt az egyetlen ember, aki ilyet mondhatott, vagy aki valaha is mondhatja ezt. „Van hatalmam letenni a testemet. Van hatalmam újra felvenni azt.” Így van: Maga Immánuel.

¹³⁶ És amikor meghalt, a halála napján levették Őt a keresztről, és beletették a sírba. És ott feküdt péntek délutántól vasárnap reggelig, és azon a csodálatos húsvéti reggelen Ő felkelt, és a lelke kiszabadult a pokol börtöneiből ott lent, ahová mint egy bűnös ment érted és értem, elhordozva a mi bűneinket, hogy tökéletes bizonyosságot adjon nekünk... Nincs okunk többé bármit is kételkedni, mert tökéletes bizonyosságot adott... Azt mondta: „Én...” És mert megtette ezt, a lelke levettetett a pokolba, mert Ő egy megvetett lett. Ő volt az Ószövetség bűnbakja, aki... A nép bűneit rávetették a bűnbakra, és aztán elűzték azt a bakot a pusztába, hogy ott elpusztuljon. Jézus volt az a bűnbak, akin rajta volt az emberek bűne, és ő elűzetett és lement a pokolba, hogy elszenvedje a kínszásokat. A teste ment a sírba, hogy kifizesse a mi feltámadásunk árát. Óh, óh! Aztán azon a húsvéti reggelen, amikor előjött a sírból, ahol a halál és a pokol fájdalma már nem tarthatta Őt... És amikor újra feltámadt húsvét reggelén, nem csak Ő támadt fel, hanem előjött Jób, Jákób, Ábrahám és Izsák is. Mind a többiek a Máté 27-ben a feltámadásban: „... és sokaknak megjelentek, szerte az utcákon.” Ez az ő bizonyosságuknak a pecsétje, mert volt bennük valami, ami azt mondta: „Tudom, hogy az én Megváltóm él.” És minden embernek... Tehát most már tudták...

¹³⁹ Isten tudta, hogy az utána következő időkben majd a teológusok kezébe kerül ez a Biblia. Tudták, hogy lesznek majd eszes emberek, akiknek a kezébe kerül ez, akik majd a saját magyarázatukat adják hozzá, és azt mondják: - Óh, nem arról van itt szó. Ez nem azt jelenti... Tehát hogy biztos legyen, hogy az eljövendő korokban beteljesülnek majd az ő nagy tervei... Most nagyon figyeljete, amint befejezzük ezt a szolgálatot. Hogy az eljövendő korokban bizonyosan beteljesüljön az Ő terve, Isten egy határozott tanúbizonyságot adott ehhez. Elolvashatjuk és mondhatjuk, hogy: - Elhiszem... Ez az értelem. Ez az értelmi hit. Ez az értelmi teológia. De van valami ezen túl is. Így van. Ő nem csak feltámadott a sírból, hanem felemeltetett a magasba és visszaküldte a Szentlelket. Felment a magasba és ajándékokat adott az embereknek, rabságba zárta a rabságot, és ajándékokat adott az embereknek.

¹⁴³ Ma pedig, miután a teológusok kiforgatták a Bibliát és miután felépültek a különféle egyházi szervezetek, azt mondják: - Hát, erre van szükségünk: néhány embert a templom alá kell eltemetnünk, néhány szentet. Kiássuk a csontjaikat és idehozzuk őket... Mások azt mondták: - Majd építünk egy templomot a sírja fölé, ahol megfeszítették, vagy ahol eltemették... Az emberek az anyagi világban anyagiasságokat próbálnak csinálni, de ez olyan butaság. Semmi köze nincs hozzá. Csupa értelmetlenség, és semmi köze hozzá. Az igazi feltámadás azonban azoké, akik Vele együtt meghaltak, és akik újjászülettek, akiknek megvan az a „tudom, hogy így van”—hit. „Tudom, hogy az én Megváltóm él.” És Isten

azokkal az emberekkel munkálkodik, jelekkel és csodákkal, és a nagy kiküldetési paranccsal, megmutatva, hogy Ő feltámadott a halálból, és megmutatva a látható jeleket és csodákat. Isten áldjon benneteket. Hiszitek ezt? (A gyülekezet felel: - Ámen.) Teljes szívetekből hiszitek? Akkor hát siessünk haza. Reggelizzetek, aztán gyertek vissza 9 órakor. És akkor a fiúk majd 9 órakor elkezdik kiosztani az imakártyákat. És az én... Ma reggel, és az utolsó szavak erről, amíg visszatérek... Ugyanaz az Úr Jézus, aki feltámadt a halálból, ma él, és Ő ugyanazokat a dolgokat képes megcselekedni, amiket megígért. „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek, amíg én visszatérek...” Lehetsz te egy megvetett, hívhatnak téged fanatikusnak, Ő akkor is itt van az Ő minden hatalmában. Isten áldjon benneteket. Imádkozom, hogy Isten adjon nektek egy olyan húsvétot ma, hogy ameddig éltek, el ne felejtsetek.

148 Most azt mondjátok: - Akkor te azok ellen vagy, akik járnak a templomokba és ilyen nagy feszületeik meg ilyesmi dolgaik vannak? Nem, uram, testvérem. Azok a dolgok, bármilyen jók is, olyan, mint... Ezt gondolom én a nagy templomokról. Azt mondod: - Óh, hát persze, hogy nagyon értékelnénk, ha az Úr egy olyan szép nagy helyet adna nekünk... De itt van az én elemzésem erről. Belegondoltatok már abba, hogy milyen volna lemenni a műhelyekbe vagy a gyárakba és egy nagy, hosszú, utasszállító vonatot építeni, amiben minden plüssből van, és gyönyörű ülések vannak benne, és hatalmas nagy duda szól belőle, és a legjobb hajtóműveket tesszük bele, csak hát nincsen benne gőz, ami húzná? Látjátok? Csak... Semmi értelme nem volna. Inkább legyen egy kézi meghajtású vasúti kocsim gőzzel, mint egy ilyen nagy díszes mozdony, ugye? Hiszen azzal... Így igaz. Tehát egyszerűen csak emlékezzetek arra, hogy az igazi feltámadás az igazi dolog. Azt mondod: - Az a dolog magától is tud menni... Hogyan? Bizonyítsd be. És ezt tettük. Plüssüléseink vannak. Kifényesítettük a dudát. Kikupáltuk a tudósokat, hogy nagy teológiát tanítsanak nekünk, és hogy nagy szavakat használjanak, amelyek... Nagy dolgokat tanulnak a lexikonokból éjszakákon át egyetlen szolgálatra, hogy másnap délelőtt elmondhassák azokat a nagy szavakat... De testvérem, számomra ez teljesen értelmetlen. Nekem Krisztust add. Nekem a feltámadást add. Nekem azt a bizonyosságot add, hogy Krisztus feltámadt a halálból. Ezzel számomra minden le van rendezve. Ámen. Nekem olyat adjál, hogy Pállal együtt mondhassam, hogy az a nagy, sötét kamra, ami halandóként előttem áll... És már nem vagyok kisgyerek, úgyhogy valahányszor a szívem dobban, tudom, hogy afelé a nagy sötét kamra felé haladok, amit halálnak nevezünk, minden egyes dobbanással. És egy napon meglesz az utolsó szívdobbanás, és akkor be kell lépnem a halálnak abba a kamrájába minden egyes halandóval együtt. De én Pállal, a nagy apostollal együtt akarom azt mondani, hogy: „Ismerni akarom Őt az Ő feltámadásának erejében”, hogy amikor a halottakat fogja előhívni, akkor én Vele együtt előjövök. Így akarom Őt ismerni ma reggel. Ez az, amiért hálás vagyok Istennek, hogy ismerem Őt az Ő feltámadásának erejében. Hogy tudom, hogy az én Megváltóm él! Ezek a megvakított szemek, melyek egykor még vakok voltak, most megnyíltak. Ez az öreg, törékeny test, ami úgy 57 kilót nyom, botladozik itt és... Test jött rá. Ez a szív, amely egyszer fekete volt a bűntől, fehérre lett. Ezek a vágyak, amelyek szerették a világ dolgait, meghaltak 22 évvel ezelőtt, és most újra feltámadott. És ezek a halandó

szemek, amikkel nézek... Isten kegyelméből olyan kiváltságot kaptam, hogy láthattam a sántákat járni, a vakokat látni: óh, nagy jeleket és csodákat, és Isten hatalmát. Tudom, hogy az én Megváltóm él! Minden kétséget kizáróan tudom. Tudom. Tudom. Tudom. Az én Megváltóm él, ámen, folyamatosan, állandóan. Bár a veséim felemésztődtek bennem, bár a nyelvem ajkamhoz tapadt, bár férgek eszik a testemet, bár sírkő magaslik felettem, én mégis tudom, hogy az én Megváltóm él! Ámen! Imádkozzunk.

158 Mennyei Atyám, köszönjük Neked a mai reggelen ezt a feltámadást. Óh, Isten... Egykor a bűn láncával megkötözött bűnös, egykor még a körülmények börtönében, félénken, lidércesen, halálfélelemben, félve a Veled való találkozástól... De aztán egy dicsőséges napon jött egy feltámadás abból. Krisztus feltámadt a szívben, és ma nekünk megvan ez a nagy bizonyosság. Ő ma mindenek fölött él, és mi hálát adunk Neked Érte. És imádkozunk, Atyám, hogy áldd meg ezt a kis hallgatóságot, akik összegyűltünk. A Te Szentlelked nyugodjon meg mindenkin. Légy velünk a következő szolgálaton, Urunk. És a Szentlélek legyen közöttünk ma reggel és gyógyítson meg minden beteget az épületben. Add meg ezt, Urunk. Hadd menjenek el az emberek úgy innen, hogy örökre emlékezzenek erre a húsvétra. Add meg ezt, Uram. És a nagy hatalmak, a nagy angyalok, akik félregördítették a követ húsvét reggel, ők álljanak ma itt és gördítsék félre a kétség, minden félelem és minden zűrzavar követ. Vedd el azt az emberek szívéből. Add meg, Uram, hogy a Szentlélek jöjjön le közénk nagy hatalommal és lépjen be mindenkihez. Add meg ezt. Jézus Krisztus nevében kérjük ezt. Ámen.

160 Álljunk fel.

*Az első, aki meghalt ezért a Szentlélek- tervért,
Keresztelő János volt, de ő emberként halt meg.
Aztán jött az Úr Jézus, akit megfeszítettek.
Azt hirdette, hogy a Lélek megmenti az embert a bűntől,
És hogy vértől fog csöpögni,
Igen, vértől csöpög,
Ez a Szentlélek Evangélium vértől csöpög,
A tanítványok véréből, akik meghaltak az igazságért,
Ez a Szentlélek Evangélium vértől csöpög.
Óh, aztán megkövezték Istvánt, aki a bűn ellen prédikált,
És úgy feldühítette őket, hogy halálra kövezték,
De ő a Lélekben halt meg, kiadta a szellemét,
És ment, hogy csatlakozzon a többiekhez, az életadó sereghez.
Aztán ott van Péter, és Pál, és az isteni János,
Aki feladták az életüket, hogy ragyoghasson ez az Evangélium,
Vérüket adták, mint a régi nagy próféták,
Hogy Isten Igéjét igazságban hirdessék.*

*Lelkük az oltár alatt kiált: „Meddig még?”
Hogy az Úr megbüntesse azokat, akik rosszul cselekedtek.
De lesznek még többen, akik életük vérét adják
Ezért a Szentlélek Evangéliumért és vérvörös folyamáért.
Egyre csak csöpög a vértől, igen, csöpög a vértől,
Ez a Szentlélek Evangélium csöpög a vértől,
A tanítványok vérétől, akik ezért az igazságért haltak meg
Ez az Szentlélek Evangélium vértől csöpög.*

161 Hát nem szeretitek Őt? Azért énekeltük el ezt a kis éneket, mert hisszük, hogy a Szentlélek Evangélium még most is vértől csöpög. Ez az üldöztetés útja. Ez a félreértés útja, Így van. A világ nem ismeri. A világ soha nem fogja ismerni. A világ gyűlölni fog titeket. „De örvendezetek, mert Én legyőztem a világot.” Ők nem értik ezt. „A keresztről való prédikálás bolondság azoknak, akik elvesznek.” De van valami a hívő szívében, ami azt mondja: „Tudom, hogy az én Megváltóm él. Tudom, kétség kívül.” Mindenki jól érzi magát? Mondjátok: - Ámen. (A gyülekezet felel: - Ámen!) Most pedig fogjatok kezét valakivel, aki a közeletekben áll, és mondjátok: - Dicsőség az Úrnak! Dicsőség az Úrnak! Dicsőség az Úrnak! Nagyszerű. Jól van. Foglaljátok el a helyeteket ma reggel Krisztusban. Ő feltámadott a halálból. Járjátok ti is az Úr kevés megvetettjének útját. Rendben. Most pedig hajtsuk meg egy percre a fejünket.

164 Most pedig ne felejtsük, hogy néhány perc múlva kezdődnek a szolgálatok újra. Újra kezdjük az alkalmat 9 órakor, 9 órakor fogják kiosztani az imakártyákat. 10 órakor pedig kezdődnek az első alkalmak. Úgy gondolom, hogy a prédikáció is úgy 10 óra körül fog elkezdődni. És ti már 9 órakor itt lesztek, hogy megkapjátok az imakártyákat. A fiúk tehát már 9-kor fogják azokat osztani, ma reggel. Rendben. Most pedig, siessetek haza. Ha van ennivalótok, egyetek. Ha nincs, gyertek vissza reggelizés nélkül. Óh, hiszen úgyis túl sokat eszünk. Tehát gyertek vissza böjtölve, örvendezve, hogy a szívetek rendben legyen. Csak tartsátok ezt észben: „Tudom, hogy az én Megváltóm él. Tudom, hogy él. Az öröm harangja cseng a szívemben. Mivel Ő feltámadt, én is fel fogok támadni. Mert én már ideiglenesen, helyzetemet tekintve most feltámadtam Vele, és a mennyei helyeken ülök Krisztus Jézusban.” Most pedig hajtsuk meg a fejünket, mindenhol az épületben. És megkértem Beeler ^(bílör) testvért, az egyik pásztort itt... Tom Meredith ^(tom merödisz) testvért is láttam ott hátul. Őt majd egy kicsit később használjuk a szolgálatban. Most pedig, Beeler ^(bílör) testvér, ha előrejönnél ide, miközben mindenki meghajtja a fejét imádságban, és megkérjük a testvért, hogy imádságban bocsásson el bennünket. Rendben van, Beeler testvér, ha megtenné.
